

[Stavad]

for 1984, og at man derfor har besluttet, at der skal udbetales 800 kr. til alle med børn under 10 år.

I den forbindelse vil jeg spørge skatteministeren om det, at alle får beløbet udbetalt, indebærer, at også kontanthjælpsmodtagere vil få de 800 kr. Indebærer det også, at kommunerne ikke må modregne de 800 kr., når de udbetaler kontanthjælpen, sådan at det rent faktisk kommer disse familier til gode? Det hjælper jo kun lidet, at skatteministeren sender en check, hvis de familier, som er hårdest presset, og som får kontanthjælp, til gengæld får modregnet beløbet på de 800 kr.; så er der ikke meget vundet ved, at det sendes til alle.

Men vi anerkender som sagt den lettelse, dette betyder for børnefamilierne, hvorimod vi ikke på dette tidspunkt skal tage stilling til den teknik, man vil anvende. Det virker nok for os en lille smule – for at sige det populært – Storm P.s.k, at man vil lave et nyt personfradrag i vores skattelovgivning. Vi har en skatteminister, som virkelig gør meget ud af at tale om retssikkerhed. Vi har en skatteminister, som mener, at vi skal have nogle skatteregler, folk kan finde ud af. Sidste år indførte skatteministeren en ny praksis med både et kommunalt og et statsligt personfradrag, som er forskellige. Vi har et særligt personfradrag for samgifte pensionister, vi har et særligt personfradrag for enlige pensionister, og nu kommer der altså et helt nyt personfradrag for folk med børn under 10 år. Så må vi stille det spørgsmål til skatteministeren, om det indebærer, at børnenes personfradrag bliver reduceret med de 4.000 kr.

Jeg mener, at skatteministeren, der har retssikkerhed som sit store punkt på dagsordenen, er med til at øge retssikkerheden på skatteområdet med den måde, som skatteministeren her foreslår ændringer på. Jeg mener, at den metode, man bruger i første omgang ved at udbetale beløbet kontant for 1984, er langt mere hensigtsmæssig, også fordi beløbet, i det øjeblik skatteministeren får det inkorporeret i vores udskrivningslov, ikke vil tilfalde de svagest stillede. Derfor håber jeg da, at regeringen og forligspartierne vil overveje den situation endnu en gang, inden man kommer med et lovforslag, hvor vi så selvfølgelig må behandle det konkrete forslag og den teknik, som man agter at anvende. Men vi er positive over for, at man har be-

sluttet at lave en ordning, som friholder børnefamilierne for nogle af de stramninger, som regeringen lægger op til.

Vi har i tidens løb her i folketinget oplevet mange former for forlig. Der har været septemberforlig, der har været store bededagsforlig, der har været augustforlig, ja, spørgsmålet er måske, om man er nået dertil, at man ikke har flere måneder i året at give som betegnelse, men ingen skal da påstå, at vi ikke har en opfindsom regering. Hvem havde forestillet sig, at vi skulde få et Rio Bravo-forlig?

Men det har vi altså fået nu, og jeg er da sikker på, at det vil gå over i historien som et af de forlig, der vil blive husket, hvor vi kan se hr. Dohrmann foran baren i kontakt med statsministeren, medens forliget indgås. Det er jo i sig selv en meget sjov historie, men vi har i den sidste uges tid oplevet, hvordan sorteper er blevet spillet frem og tilbage imellem regeringen, det radikale venstre og fremskridtspartiet. Der er spillet ping-pong, og man spørger selvfølgelig sig selv efter et sådant spil, hvem der har vundet. Jeg tror ikke, der er nogen, der er i tvivl om, hvis man læser dagspressen, at det er fremskridtspartiet, der har vundet det taktiske spil, at fremskridtspartiet gang på gang har fanget regeringen på det forkerte ben. Ja, det har endda været så hårdt ved statsministeren, at han nu må bruge stok.

Men hvis vi ser på realiteterne og ser, hvem der er vinder, og hvem der er taber, så mener jeg, vi kan sige i forhold til substansen i en meget stor del af det forlig, der er indgået, at det rent faktisk er regeringen, der er taber. Man har oplevet, hvordan regeringen har måttet frafalde de forslag, den bebudede i åbningstalen om anciennitetsbestemmelser, om 13 ugers reglen, om reduktionen af børnetilskuddene, om de kommunale tilskud til forældrebetaling i daginstitutioner. Det synes jeg vi skal vedkende, og vi skal anerkende, at et flertal her i tinget har presset regeringen til at tage disse forslag af bordet. Forholdet er jo det, at det kun er i kraft af, at det radikale venstre, socialdemokratiet og socialistisk folkeparti udgør et flertal, regeringen har været presset til at tage disse asociale forslag af bordet. Vi hilser med tilfredshed, at det er sket.

Hvad har så det radikale venstre givet? Så vidt jeg kan se, har det radikale venstre givet